

ابوالحسن شعرانی

وی مردی بسیار اهل علم و علاقه مند به دانش بود و هیچ گاه از آموختن دست نمی کشید...

ولادت : 1320ق.

محل ولادت: تهران

وفات : 1393ق.

محل دفن: شهرری

محل تحصیل: تهران ، قم ، نجف

اساتید: حضرات میرزا مهدی آشتیانی، حبیب الله ذالفنون و...

تالیفات : مقدمه و حواشی بر اسرار الحکم سبزواری ، شرح بر تجرید الاعتقاد...

وی مردی بسیار اهل علم و علاقه مند به دانش بود و هیچ گاه از آموختن دست نمی کشید.

به زبان های فرانسوی ، ترکی ، انگلیسی، و عبری تسلط داشت . یکی از شاگردان از ایشان پرسید : شما عبری را از چه

کسی یاد گرفتید ؟ فرمود از یک آخوند یهودی!

آیت الله حسن زاده املی نقل می کرد : روزی از ایام تحصیل ، برف شدیدی آمده بود و برای من تردیدی در رفتن به کلاس

درس حاصل شد. سرانجام تصمیم به رفتن گرفتم و زمانی که به خدمت استاد رسیدم مطلب را به عرض ایشان رساندم .

ایشان فرمودند : وقتی به اینجا می آمدید آیا گدایان در خیابان مشغول گدایی بودند ؟ گفتم آری گفتند: آقا! درس تعطیل بردار

نیست. همان طور که گداهای معمولی علی رغم برف و باران دست از گدایی برنمی دارند گدا و طلبه علم نیز نباید به خاطر

برف و باران از حضور در جلسه درس خودداری کند.

شدت علاقه به تدریس و علم آموزی هرگز او را از توجه به عبادات و اعمال مستحبی باز نمی داشت چنان که در وصیت نامه

گهرباش به طالبان علم سفارش می کند: طالب علم اوقاتی را که در راه علم صرف نمی کند به عبادات مستحبی و نوافل

اختصاص دهد و واجب است که قرائت قرآن کریم را در طول شبانه روز ترک نکند.